

Terms and Conditions

The Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept there Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Library

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Imprint:

Director: Mag. Renate Plöchl

Deputy director: Mag. Julian Sagmeister

Owner of medium: Oberösterreichische Landesbibliothek

Publisher: Oberösterreichische Landesbibliothek, 4021 Linz, Schillerplatz 2

Contact:

Email: [landesbibliothek\(at\)ooe.gv.at](mailto:landesbibliothek(at)ooe.gv.at)

Telephone: +43(732) 7720-53100

s chotí a dvěma členy rodiny, obch. Arnošt Neumann s chotí, obch. Mořic Klein s chotí, obch. Max Hutter s chotí a třemi dětmi.

Z vynikajících mužů Židů ve K. uvádím: Mojžíš Reach, ranhojič a porodník, o kterém již promluveno na str. 5; Josef Weisl, lékař ve K.

Dr. Josef Weisl

Jakub Weisl

MUDr. Josef Weisl ve Kdyni.

MUDr. Josef Weisl nar. se dne 21. listopadu 1847 v Bezděkově u Klatov a zemř. dne 9. října 1918 ve K.

Nebylo snad nikoho v celém širokém okolí K., kdo by neznal jeho vysokou a rázovitou postavu, málo sehnutou, bloudící vytrvale po 40 let městem K., osadami, vrchy a planinami šumavského předhoří. O širokém jeho haveloku, o pevné holi kolují dosud po kraji anekdoty a zkazky, jež všechny nasvědčují tomu, jaké zvláštní úctě u všech obyvatel těšil se drsný a svérázný pan doktor.

Neutěšené postavení venkovského lékaře v chudém horském kraji dnes těžko je si představit. Tím většího podivu ovšem zasluhuje vytrvalost a péče, jíž od prvního dne svého působení až do posledního dne svého života, bez oddechu a bez přestávky dr. Weisl věnoval svému kraji.

Byl synem chudého domkáře a obchodníka Heřmana Weisla z Bezděkova. Otec záhy zemřel a matka odstěhovala se s četnou rodinou do Klatov. Vlastním přičiněním vystudoval klatovské gymnasium a pražskou universitu. V květnu r. 1872 dosáhl hodnosti doktora medicíny a prohlášen v červnu téhož roku magistrem porodnictví. Usnesením městské rady ve K. byl jmenován dne 22. července 1872 městským lékařem s ročním platem 200 zl., které z poloviny hradilo město a z poloviny akciová továrna.

Teprve r. 1874 zlepšilo se jeho hmotné postavení, když byl správou prádelny jmenován továrním lékařem s platem roč. 300 zl., ze kterých mu však po dobu života bývalého tov. lékaře Mojžíše Reacha sráželo se odpočivné v částce 100 zl.

Příchod jeho do K. znamenal pozoruhodný prospěch všem, neboť byl prvním promovaným doktorem, který se ve K. usadil.

Své židovství nikterak neprojevoval. Vzdálen vši bigotnosti, projevil ducha pokrokového, daleko předstihujícího svou dobu. Lnul láskou a oddaností k svému kraji a lidu, sympatisoval zvláště s venkovským lidem a když národní uvědomení proniklo do Pošumaví, byl dr. Weisl mezi zakladateli českých spolků, zejména Městanské besedy, i když proto byl zbaven funkce továrního lékaře.

Jak znamenitý celek vyhraněné česko-židovské individuality může tvořiti kompromis těchto dvou složek, dokazoval samotářský duševní život dra Weisla, který shromáždil knihovnu odbornou i beletristickou,

ojedinelou pro svoji dobu daleko široko. Knihovna čítala 1200 svazků.

Za manželku pojal Cecilii Klauberovou z Prapořiště, s níž a svými dvěma syny vedl vzorný rodinný život.

R. 1888 stal se železničním a r. 1890 obvodním lékařem a v obou těchto funkcích setrval do své smrti.

Chřipková epidemie na sklonku války zaměstnala ho plně. Nedbaje vlastní choroby, neúnavně procházel pěšky, jako vždy, vesnicemi a samotami a po strážních domcích horské trati. Ordinoval do noci 9. října 1918 a když se ráno 10. října seskupily před domem vozíky venkovanů, hledající pomoci, nebylo už dra Weisla. Zemřel jak žil: v silné mlčenlivé práci.

Byl pochován za účasti všech vrstev okresu na židovském hřbitově v Loučimi, v sousedství českých vesnic a samot, jimž nezištně věnoval práci svého života.

Dr. Josef Weisl měl tři syny. První Emil, narozený r. 1874, brzy zemřel, druhý syn Richard, nar. r. 1876, je advokátem v Moravské Ostravě, třetí František, nar. r. 1897, je prokuristou v Praze.

Josef Augstein

Adolf Augstein

Rodina Augsteinů ze Kdyně.

K rozkvětu obchodu a průmyslu ve K. velmi přispěla rodina Augsteinů.

Pradéd Isak Augstein, zakladatel nynější firmy Is. Augstein a syn, pocházel z Prapořiště, kde byl původně obchodníkem vlnou a polními plodinami. Se svou manželkou Minou, rozenou Wilmerovou, žil v Prapořišti již od počátku 19. stol. Měli sedm dětí, syny Šimona a Abrahama, ostatní byly dcery.

Isak Augstein byl oblíben u majitele panství bystřického, knížete Hohenzollerna, jemuž tehdy Prapořiště náleželo.

Od Hohenzollerna získal u Loučimě roku 1842 pozemek k založení židovského hřbitova,

Isak Augstein zřídil dva obchody ve vlastních domech, jeden v Plzni proti kasárnám, kde obchodoval vlnou a polními plodinami. Tento obchod později převzal jeho syn Šimon.

Druhý obchod byl ve K. na rohu náměstí a nynější ulice Masarykovy v č. 11, kde se dosud nachází. Ovšem dům byl již několikrát přestavován, zvláště po velkém požáru dne 2. září 1911.

Když žádal pan Isak Augstein o udělení měšťanství ve K., dostalo se mu od dědiců J. M. Schmitta, majitelů zdejší prádelny, krásného vysvědčení, vydaného ve Vídni dne 10. prosince 1852, v kterém se praví, že již dlouhou řadu let je Isak Augstein ve spojení s továrnou (byl jejím nakupovatelem vlny a měl t. zv. plné právo), a že vždy se osvědčil jako statečný, poctivý a úctyhodný muž, takže mu mohly býti svěřovány nákupy veliké a cenné a že jsou i nadále ochotni tyto mu svěřovati, neboť svými vědomostmi a poctivostí, o které jen pochvalně vysloviti se mohou, do-